

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 388

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 mai 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
112.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2017 pentru stimularea înființării de noi întreprinderi mici și mijlocii	323.	— Hotărâre pentru modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.577/2004 privind desemnarea reprezentanților părții române în Comisia mixtă de frontieră româno-ucraineană
	2-3		11
494.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2017 pentru stimularea înființării de noi întreprinderi mici și mijlocii	325.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv „Pandurii” Târgu Jiu în domeniul public al municipiului Târgu Jiu, județul Gorj
	4		11-12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 119 din 9 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) teza a doua din Codul de procedură penală	4-7	53.	— Ordin al ministrului afacerilor interne privind acceptarea donațiilor, darurilor manuale, comodatelor și sponsorizărilor în Ministerul Afacerilor Interne
Decizia nr. 130 din 9 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) și alin. (9) din Codul de procedură penală	8-10		13-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2017
pentru stimularea înființării de noi întreprinderi mici și mijlocii****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10 din 27 ianuarie 2017 pentru stimularea înființării de noi întreprinderi mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat implementează în perioada 2017—2020 Programul pentru stimularea înființării de întreprinderi mici și mijlocii, denumit în continuare *Programul «Start-up Nation — Romania»*.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Întreprinderile beneficiare ale Programului «Start-up Nation — Romania» sunt întreprinderile înființate după data de 30 ianuarie 2017 în baza prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii debutanți în afaceri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 301/2011, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, și care îndeplinesc, la data depunerii cererii de finanțare, criteriile de eligibilitate impuse de legislația în domeniul ajutoarelor *de minimis*, condițiile de eligibilitate prevăzute în schema de ajutor *de minimis* care va fi aprobată potrivit art. 8, precum și condițiile specifice în cazul finanțării din fonduri europene.

(2) Întreprinderile beneficiare sunt întreprinderile înființate după data prevăzută la alin. (1) de către persoane fizice care nu au sau nu au avut calitatea de acționar sau de asociat într-o altă întreprindere mică sau mijlocie care desfășoară sau care a desfășurat aceeași activitate autorizată pentru care aplică în cadrul programului în anul anterior înscrierii sau în anul înscrierii până la deschiderea sesiunii de înscriere.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Prin Programul «Start-up Nation — Romania» se acordă un ajutor *de minimis* unui număr maxim anual de 10.000 de beneficiari întreprinderi mici și mijlocii în sensul Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, în sumă maximă de 200.000 lei/beneficiar, reprezentând 100% din valoarea cheltuielilor eligibile.

(2) Sumele necesare implementării Programului «Start-up Nation — Romania» se asigură anual de la bugetul de stat cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat și/sau din fonduri externe.

(3) În procesul de implementare a Programului «Start-up Nation — Romania», indiferent de sursa de finanțare, se utilizează atât mecanismul rambursării cheltuielilor efectuate, cât și cel al decontării cererilor de plată, așa cum sunt reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare, și de Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2016.”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În afara obligațiilor stabilite prin actele normative în vigoare, aplicabile oricărui operator economic, întreprinderea beneficiară de ajutor *de minimis* în condițiile Programului «Start-up Nation — Romania» are și obligația să facă dovada, cel târziu la momentul depunerii ultimei cereri de plată sau de rambursare, a angajării prin proiect, cu contract de muncă pe durată nedeterminată și cu normă întreagă, a minimum unui loc de muncă pentru care beneficiază de finanțare, precum și obligația menținerii acestuia pentru cel puțin 2 ani după finalizarea implementării proiectului.

(2) Înregistrarea pentru obținerea ajutorului *de minimis* se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

a) pentru a beneficia de ajutorul *de minimis* solicitantul trebuie să se înregistreze și să completeze on-line planul de afaceri;

b) planul de afaceri corect și integral completat se transmite și se înregistrează on-line o singură dată în cadrul unei sesiuni de înscriere, aplicația on-line nepermițând înscrierea de două ori a aceluiași solicitant în aceeași sesiune de înscriere;

c) aplicația on-line generează automat solicitantului un mesaj de confirmare a efectuării înregistrării planului de afaceri și punctajul obținut.

(3) Evaluarea planului de afaceri se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

a) pe baza criteriilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, aplicația on-line generează automat punctajul în urma transmiterii planului de afaceri;

b) verificarea administrativă și de eligibilitate, precum și verificarea veridicității și coerenței informațiilor înscrise în planul de afaceri se efectuează în ordinea punctajului generat de aplicația on-line, în conformitate cu prevederile schemei de ajutor *de minimis* prevăzute la art. 5;

c) solicitantii pot beneficia de finanțare nerambursabilă obținută în cadrul Programului «Start-up Nation — Romania» o singură dată.

(4) Contractarea și finanțarea se realizează în conformitate cu prevederile schemei de ajutor *de minimis* prevăzute la art. 5.

(5) Plata se face anual în limita creditelor bugetare evidențiate în bugetul aprobat pentru anul respectiv al Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat. Pentru contractele semnate într-un an în baza creditelor de angajament, plata se poate face în limita creditelor bugetare evidențiate în bugetul aprobat pentru anul respectiv și a creditelor bugetare aprobate pentru anii următori până la ultimul contract semnat.”

5. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Măsurile de natura ajutorului *de minimis* se implementează prin intermediul unei scheme de ajutor *de minimis*, care se aprobă prin ordin al ministrului pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat și se derulează cu respectarea criteriilor stabilite de normele europene și de legislația națională în domeniu.”

6. La articolul 5, alineatul (3) se abrogă.**7. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — Activitățile și cheltuielile eligibile sunt menționate în schema de ajutor *de minimis* prevăzută la art. 5.”

8. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Recuperarea ajutorului *de minimis* și dobânda aferentă se va efectua potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare.

10. După articolul 8 se introduce anexa, cu următorul cuprins:

(2) În cazul în care se constată că beneficiarii nu au respectat obligația păstrării locurilor de muncă și a investiției pe perioada prevăzută în schema de ajutor *de minimis*, au făcut declarații incomplete sau neconforme cu realitatea pentru a obține ajutorul *de minimis* sau au schimbat destinația acestuia ori se constată că nu au respectat obligațiile prevăzute în contractul de finanțare, se recuperează total ajutorul *de minimis* acordat.

(3) Ajutorul *de minimis* care trebuie recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății ajutorului până la data recuperării acestuia. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită prin legislația specifică națională și europeană în vigoare.”

9. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Schema de ajutor *de minimis* prevăzută la art. 5 se elaborează și se aprobă prin ordin al ministrului pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

„ANEXĂ

Criterii privind evaluarea on-line a planului de afaceri

Nr. crt.	Criterii		Punctaj
Domeniul de activitate			
A	1	Producție	40
	2	Programare IT — cod CAEN 6201	40
	3	Industria creative	35
	4	Servicii	30
	5	Comerț și alte activități	25
Planul de afaceri conduce la crearea de noi locuri de muncă pe durată nedeterminată în cadrul întreprinderii			
B		Punctaj suplimentar pentru minimum un loc de muncă pe durată nedeterminată, cu normă întreagă, creat în plus față de cel prevăzut la art. 4 alin. (1)	20
Planul de afaceri conduce la crearea de noi locuri de muncă din categoria persoane defavorizate*/absolvenți după anul 2012/șomeri			
C	1	Cel puțin două locuri de muncă ocupate de persoane defavorizate*/absolvenți după anul 2012/șomeri	25
	2	Cel puțin un loc de muncă ocupat de persoană defavorizată*/absolvent după anul 2012/șomer	20
Criterii aferente investiției			
D	1	Echipe tehnologice și software-uri necesare desfășurării activității în pondere mai mare sau egală cu 50% din valoarea planului de afaceri	10
	2	Caracter inovativ al investiției	5

Punctajul maxim care se poate obține este de 100 de puncte.

Punctajul minim pentru accesarea programului este de 50 de puncte.

La punctaje egale va prevala:

- numărul de locuri de muncă ce urmează a fi create în cadrul programului;
- numărul de locuri de muncă ocupate de persoane din categoria persoane defavorizate*/absolvenți după anul 2012/șomeri;
- achiziția de echipamente tehnologice;
- activitatea pe care accesează programul;
- data și ora înscrierii în program.

* Definită conform Hotărârii Guvernului nr. 799/2014 privind implementarea Programului operațional Ajutorarea persoanelor defavorizate, cu modificările și completările ulterioare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 mai 2017.

Nr. 112.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2017
pentru stimularea înființării de noi întreprinderi mici și mijlocii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2017 pentru stimularea înființării de noi întreprinderi mici și mijlocii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 mai 2017.
Nr. 494.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 119

din 9 martie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4)
teza a doua din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan Eugeniu Mihăilescu, Liana Ciurezu, Adrian Ilie Iosif, Ioan Gavrilă și Vasile Tilcă în Dosarul nr. 25.636/215/2015 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 200 D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că procedura în cadrul căreia se pune în discuție redeschiderea urmăririi penale nu echivalează cu o judecată asupra fondului și nu vizează stabilirea vinovăției făptuitorului, aspectele avute în vedere privind exclusiv legalitatea și temeinicia ordonanței de redeschidere a urmăririi penale, context în care, chiar dacă se pune în discuție formularea unei acuzații în materie penală, așa cum Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015, această procedură nu privește, totuși, luarea unei hotărâri referitoare la respectiva acuzație în materie penală, lucru care urmează să se întâmple doar ulterior, după redeschiderea urmăririi penale. Așa fiind, se arată că opțiunea legiuitorului ca o astfel de încheiere să nu fie supusă contestației nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției, nefiind obligatorie asigurarea dublului grad de jurisdicție în materie penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 10 din 21 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 25.636/215/2015, **Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ștefan Eugeniu Mihăilescu, Liana Ciurezu, Adrian Ilie Iosif, Ioan Gavrilă și Vasile Tilcă într-o cauză având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate de autorii excepției împotriva încheierii de confirmare a ordonanței procurorului de redeschidere a urmăririi penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 496 din 23 iunie 2015, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște *„fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului”*, din cuprinsul dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, este neconstituțională. Se susține că, în urma pronunțării acestei decizii, a fost acoperit viciul de neconstituționalitate al textului criticat sub aspectul asigurării caracterului oral și contradictoriu al procedurii redeschiderii urmăririi penale, dar a fost menținut caracterul neconstituțional al prevederilor art. 335 alin. (4) teza a doua din Codul de procedură penală, sub aspectul lipsei unei căi de atac împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară confirmă sau infirmă cererea de redeschidere a urmăririi penale. Se arată că lipsa posibilității de a contesta soluția pronunțată, conform art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, este de natură a încălca dreptul la un proces echitabil. Se susține că, în lipsa căii de atac anterior menționate, dreptul fundamental invocat este golit de conținut și că simplul drept al persoanei de a se adresa justiției capătă caracter formal atâta vreme cât garanțiile specifice procesului echitabil nu sunt respectate. Se arată că, pentru ca persoanele vătămate prin săvârșirea unor infracțiuni să aibă plenitudinea exercitării drepturilor fundamentale ale căror titulare sunt, este necesar ca acestea să aibă la dispoziție nu doar o procedură de judecată contradictorie și orală, ci și calea de atac a contestației împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară analizate.

6. **Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că accesul liber la justiție nu presupune accesul, în toate categoriile de cauze, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Se arată că atât competența instanțelor, cât și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, care, cu respectarea principiului egalității în drepturi, poate să prevadă reguli diferite, pentru diferite categorii de cauze. Se susține că, în sistemul nostru juridic, folosirea anumitor căi de atac poate fi exclusă, prin lege, din motive de asigurare a celerității soluționării cauzelor, pentru protejarea anumitor interese sociale sau pentru că natura cauzei impune pronunțarea unei soluții definitive prompte și rapide, așa cum este cazul naturii procedurii redeschiderii urmăririi penale. Se arată, de asemenea, că, potrivit art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dreptul la un proces echitabil nu implică, în mod necesar, existența mai multor grade de jurisdicție sau a unor căi de atac.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că eliminarea căilor de atac împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, conform art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, este justificată de caracterul special al procedurii redeschiderii urmăririi penale, procedură ce impune asigurarea soluționării cu celeritate, de către judecătorul de drepturi și libertăți, a cererii formulate de procuror și obținerea, în mod rapid, a unei hotărâri definitive, prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra soluției procurorului de redeschidere a urmăririi penale. Se mai arată că, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, legiuitorului îi revine atribuția constituțională exclusivă de a stabili competența instanțelor judecătorești și regulile de procedură, prin urmare și cea a reglementării căilor de atac și că, de altfel, nici dispozițiile art. 129 din Constituție, nici prevederile art. 6 din Convenție nu obligă la asigurarea tuturor căilor de atac în toate cauzele.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se susține că procedura confirmării de către judecătorul de drepturi și libertăți a redeschiderii urmăririi penale constituie, ea însăși, o garanție procesuală a caracterului echitabil al actului redeschiderii urmăririi penale, fiind reglementată de legiuitor în vederea punerii în acord a dispozițiilor Codului de procedură penală cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenție, ca urmare a celor statuate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 4 august 2005, pronunțată în Cauza *Stoianova și Nedelcu împotriva României*, paragraful 21, prin care instanța europeană a constatat necesitatea ca posibilitatea acordată parchetului de a redeschide urmărirea penală să fie supusă autorizării unei instanțe naționale, care să fie obligată să examineze temeinicia unei astfel de cereri, în sensul de a aprecia dacă redeschiderea cazului nu este inechitabilă sau perioada scursă de la încetarea anchetei nu este excesivă. Se face trimitere, în acest sens, la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 27 din 29 octombrie 2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă ordonanța procurorului ierarhic superior, prin care, în baza art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, este admisă plângerea persoanei vătămate și se dispune infirmarea ordonanței procurorului și redeschiderea urmăririi penale, este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară potrivit art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală. Se face, totodată, referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv la Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, conform căreia legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile instituite prin lege.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate rezultă că autorii critică, în realitate, prevederile art. 335 alin. (4) teza a doua din Codul de procedură penală, care, la data invocării excepției de neconstituționalitate, aveau următorul cuprins: „*Încheierea judecătorului de cameră preliminară este definitivă*”.

13. În urma modificării și completării art. 335 din Codul de procedură penală prin dispozițiile art. II pct. 85 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, soluția juridică criticată a fost menținută de legiuitor, aceasta fiind inclusă în cuprinsul art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală.

14. Având în vedere cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, Curtea reține ca obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate dispozițiile art. 335 alin. (4) teza a doua din Codul de procedură penală în forma lor în vigoare la data invocării excepției.

15. Se susține că textul criticat contravine prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015, paragrafele 16 și 17, a reținut că dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală reglementează reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere a acesteia. S-a arătat, în acest sens, că potrivit art. 273 din Codul de procedură penală din 1968, reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere era de competența exclusivă a procurorului, prevederile alin. 2 al articolului anterior menționat arătând doar că redeschiderea urmăririi penale se dispune de procuror prin ordonanță. Spre deosebire de vechea reglementare, conform art. 335 alin. (4) din actualul Cod de procedură penală, instituția redeschiderii urmăririi penale nu mai este prerogativa exclusivă a procurorului, ci este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară. În acest fel, legiuitorul a înțeles să pună în acord dispozițiile Codului de procedură penală cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenție, ca urmare a celor reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 4 august 2005, pronunțată în Cauza *Stoianova și Nedelcu împotriva României*, paragraful 21, prin care instanța europeană a constatat necesitatea ca posibilitatea acordată parchetului de a redeschide urmărirea penală să fie supusă autorizării unei instanțe naționale care să fie obligată să examineze temeinicia unei astfel de cereri, în sensul de a aprecia dacă redeschiderea cazului nu este inechitabilă sau perioada scursă de la încetarea anchetei nu este excesivă. Curtea a arătat, totodată, că lipsurile

care apar în realizarea anchetelor inițiale nu sunt imputabile reclamanților și nu trebuie să îi pună pe aceștia în situații defavorabile. Prin urmare, Curtea a reținut că procedura de confirmare de către judecătorul de cameră preliminară a redeschiderii urmăririi penale astfel reglementată constituie o garanție procesuală a caracterului echitabil al actului de redeschidere a urmăririi penale acordată participanților la procesul penal, conform dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenție.

17. Prin aceeași decizie, paragrafele 19—23, Curtea a reținut că dispozițiile art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală reglementează trei cazuri de redeschidere a urmăririi penale de către procuror, din oficiu. Potrivit alin. (1) al art. 335 din Codul de procedură penală, redeschiderea urmăririi penale are loc atunci când procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția clasării constată că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia această soluție. În acest caz, procurorul ierarhic superior infirmă ordonanța de clasare și dispune redeschiderea urmăririi penale, restituind dosarul organului de cercetare penală, potrivit art. 317 din Codul de procedură penală. Conform art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală, redeschiderea urmăririi penale poate fi dispusă și în situația în care au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea. În acest caz, procurorul revocă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. În fine, potrivit art. 335 alin. (3) din Codul de procedură penală, procurorul revocă ordonanța de renunțare la urmărire penală și dispune redeschiderea urmăririi penale când constată că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite conform art. 318 alin. (3) din același cod. Situațiilor procesuale anterior analizate le sunt aplicabile dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, conform cărora redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității. În vederea pronunțării unei soluții în acest sens, judecătorul de cameră preliminară este obligat să verifice legalitatea și temeinicia ordonanței de redeschidere a urmăririi penale. Verificarea legalității ordonanței de redeschidere a urmăririi penale constă în analiza realizată de judecătorul de cameră preliminară cu privire la îndeplinirea condițiilor legale pentru reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere, respectiv faptul că, în drept, în cauză este aplicabilă una dintre situațiile prevăzute la art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală. Neîndeplinirea condițiilor de legalitate anterior arătate determină infirmarea ordonanței de redeschidere a urmăririi penale. Verificarea temeiniciei ordonanței de redeschidere a urmăririi penale presupune, însă, efectuarea unui control asupra situațiilor de fapt ce determină aplicarea prevederilor legale ale art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală. Astfel, judecătorul de cameră preliminară se află, potrivit textului criticat, în situația de a verifica și constata că, în mod concret, în cauză nu a existat împrejurarea pe care s-a întemeiat soluția de clasare [în situația prevăzută la art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală], au apărut fapte sau împrejurări noi care fac să dispară împrejurarea pe care s-a întemeiat clasarea [în situația prevăzută la art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală] sau că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite potrivit art. 318 alin. (3) din Codul de procedură penală, cu prilejul renunțării de către procuror la

urmărirea penală [în situația prevăzută la art. 335 alin. (3) din Codul de procedură penală].

18. Tot prin Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015, paragrafele 24—25, Curtea a reținut că redeschiderea urmăririi penale are ca efect reluarea urmăririi penale conform dispozițiilor art. 285 și următoarele din Codul de procedură penală. În acest sens, art. 335 alin. (1) din același cod prevede că, dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constatată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale, dispozițiile art. 317 din Codul de procedură penală urmând a fi aplicate în mod corespunzător. Astfel, redeschiderea urmăririi penale va avea ca finalitate dispunerea de către procuror a uneia dintre soluțiile prevăzute la art. 327 din Codul de procedură penală, respectiv fie trimiterea în judecată, dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat și că acesta răspunde penal, fie clasarea sau renunțarea la urmărire. Dacă ultimele două potențiale soluții nu schimbă situația juridică a persoanei în privința căreia se dispune redeschiderea urmăririi penale, soluția de trimitere în judecată, prin rechizitoriu, poate avea ca efect supunerea acesteia cercetării judecătorești. Dar, în oricare dintre cele trei situații juridice analizate împotriva persoanei referitor la care este confirmată soluția de redeschidere a urmăririi penale va fi formulată o acuzație în materie penală.

19. Având în vedere cele reținute prin decizia anterior citată, Curtea constată că procedura de confirmare a redeschiderii urmăririi penale nu are ca finalitate stabilirea vinovăției persoanei în cauză sub aspectul săvârșirii infracțiunii pentru care a fost urmărită penal, ci doar reluarea urmăririi penale în privința acesteia, care va fi urmată de aplicarea de către procuror a uneia dintre soluțiile prevăzute la art. 327 din Codul de procedură penală mai sus enumerate. Prin urmare, în cazul trimiterii în judecată, inculpatului îi vor fi aplicabile toate dispozițiile prevăzute la art. 349 și următoarele din Codul de procedură penală ce reglementează judecata, acesta urmând a beneficia de toate garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil, asigurate de legiuitor în etapa procesului penal anterior menționată. Astfel, procedura reglementată prin textul

criticat nu trebuie analizată izolat, din perspectiva asigurării garanțiilor specifice dreptului la un proces echitabil, ci prin raportare la ansamblul dispozițiilor legale ce reglementează procesul penal, întrucât aceasta are ca efect formularea unei acuzații în materie penală, acuzație care va fi însă dezbătută în faza judecătii.

20. Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a arătat, în repetate rânduri, că prevederile constituționale ale art. 21 nu obligă la asigurarea accesului la toate căile de atac și la toate structurile judecătorești, în toate categoriile de cauze. Prin aceeași jurisprudență, Curtea a statuat că, în considerarea unor situații deosebite, legiuitorul este îndreptățit să stabilească reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procesuale (a se vedea Decizia nr. 572 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 19 decembrie 2005).

21. Totodată, prin Decizia nr. 27 din 29 octombrie 2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă ordonanța procurorului ierarhic superior, prin care, în baza art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, este admisă plângerea persoanei vătămate și se dispune infirmarea ordonanței procurorului și redeschiderea urmăririi penale, este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară potrivit art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 11 decembrie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că procedura de confirmare de către judecătorul de cameră preliminară a redeschiderii urmăririi penale astfel reglementate — respectiv prin ajungerea în fața unei „*instanțe naționale*” — constituie, prin urmare, o garanție procesuală a caracterului echitabil al actului de redeschidere a urmăririi penale acordată participanților la procesul penal, conform dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenție.

22. Pentru aceste considerente, Curtea constată că nu poate fi reținută încălcarea, prin prevederile art. 335 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenție.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ștefan Eugeniu Mihăilescu, Liana Ciurezu, Adrian Ilie Iosif, Ioan Gavrilă și Vasile Tilcă în Dosarul nr. 25.636/215/2015 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 335 alin. (4) teza a doua din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 130

din 9 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) și alin. (9) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) și alin. (9) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Carina Anamaria Frunză în Dosarul nr. 2.566/252/2015/a1 al Tribunalului Timiș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.069D/2016.

2. La apelul nominal răspunde pentru autoarea excepției apărătorul ales, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autoarea a comunicat concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autoarei, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, observând, totodată, că neconstituționalitatea dispozițiilor criticate este dedusă din compararea acestora cu normele procesual penale ce reglementează camera preliminară, norme care reprezintă regula, respectiv situația în care trimiterea în judecată se face prin rechizitoriu. Arată că, prin art. 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul a reglementat excepția de la această regulă, respectiv ipoteza în care judecătorul, de asemenea în procedura de cameră preliminară, face o analiză a ordonanței de netrimitere în judecată și constată că soluția ar fi trebuit să fie contrară, respectiv de trimitere în judecată. Motiv pentru care legiuitorul a prevăzut la alin. (7) al art. 341 din Codul de procedură penală — exclusiv pentru ipoteza în care, în cauză, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, făptuitorul având calitatea de inculpat — că instanța, în urma examenului pe care îl face, poate să admită plângerea și să constate că sunt suficiente probe administrate, astfel încât să dispună efectuarea judecării în cauză. Arată că și într-o astfel de procedură se prevede, la pct. 2 al alin. (7) al art. 341 din Codul de procedură penală, că judecătorul verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează, potrivit art. 280—282, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii. Prin urmare, reține că examenul pe care îl face judecătorul de cameră preliminară în această procedură este identic cu cel prevăzut de legiuitor în ipoteza în care trimiterea în judecată s-a făcut prin rechizitoriu. Arată că încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în această procedură, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, are valențele unui act de sesizare a instanței, iar judecătorul care pronunță o astfel de încheiere devine incompatibil, cauza se trimite spre repartizare aleatorie, astfel încât nu se pot reține susținerile autoarei privind incompatibilitatea instanței. Cu privire la contestația ce poate fi formulată, potrivit alin. (9) al art. 341 din Codul de procedură penală,

arată că obligația de motivare a acesteia nu constituie o discriminare, întrucât de la momentul comunicării încheierii de admitere a plângerii partea ia cunoștință de toate aspectele pe care înțelege să le supună controlului prin formularea contestației, astfel încât dreptul la apărare nu este încălcat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia penală nr. 324 din 28 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.566/252/2015/a1, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) și alin. (9) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Carina Anamaria Frunză într-o cauză penală având ca obiect soluționarea contestațiilor declarate, printre alții, de autoarea excepției, împotriva Încheierii din 13 ianuarie 2016, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Lugoj, prin care, în baza art. 341 alin. (7) pct. 2 din Codul de procedură penală, s-a constatat legalitatea administrării tuturor probelor din Dosarul nr. 386/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Lugoj, s-a admis plângerea formulată de petenta Societatea Comercială Stone Age Vest — S.R.L., în contradictoriu cu autoarea excepției și alți intimați, a fost desființată ordonanța de clasare din data de 19 iunie 2015, pronunțată în dosarul Parchetului de pe lângă Judecătoria Lugoj menționat, precum și ordonanța prim-procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria Lugoj, pronunțată la 31 august 2015, în Dosarul nr. 55/II/2/2015, și s-a dispus începerea judecării cu privire la autoarea excepției și alți inculpați pentru săvârșirea de către fiecare dintre aceștia a infracțiunilor de delapidare, fals material în înscrisuri oficiale și uz de fals.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea susține, în esență, că există un regim discriminatoriu ce rezultă din compararea instituției plângerii împotriva soluțiilor procurorului — reglementată de art. 336, art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, cu instituția procedurii camerei preliminare — reglementată de art. 342—348 din Codul de procedură penală, și care, în mod concret și efectiv, încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. Autoarea identifică și enumeră următoarele diferențe între instituțiile menționate anterior, care, în opinia ei, determină neconstituționalitatea normelor procesual penale criticate, respectiv: nu se indică în art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală care este actul de sesizare al instanței (respectiv, plângerea împotriva soluției procurorului sau încheierea judecătorului care soluționează plângerea); se creează o situație discriminatorie între inculpații trimiși în judecată prin rechizitoriu și care beneficiază de procedura camerei preliminare și inculpații trimiși în judecată, în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c), care nu beneficiază de camera preliminară și care nu pot solicita, similar camerei preliminare, verificarea competenței și a legalității sesizării instanței; situația intimatului din procedura plângerii este mai gravă, întrucât contestația trebuie motivată în termen de trei zile, în caz contrar fiind inadmisibilă, potrivit art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, în timp ce, în procedura camerei preliminare, contestația nu trebuie motivată, potrivit art. 347 din același act normativ, termenul pentru promovarea căii de atac fiind tot de trei zile de la comunicarea încheierii; nu se prevăd limitele în care judecătorul va soluționa plângerea împotriva soluției procurorului, respectiv motivele din plângere sau poate analiza, din oficiu, și alte acte ale dosarului de urmărire penală.

7. **Tribunalul Timiș — Secția penală** opinează că prevederile legale criticate sunt constituționale, în condițiile în care, în cazul admiterii plângerii, persoana dedusă judecătii beneficiază de aceleași drepturi cu cea trimisă în judecată prin rechizitoriul atât în ceea ce privește dreptul de acces la justiție, cât și în ceea ce privește dreptul la apărare, fiind prevăzut dreptul acesteia de a contesta legalitatea probelor și a actelor de urmărire penală anterior trimiterii în judecată, precum și dreptul de a contesta modul de soluționare a excepțiilor privind administrarea probelor și efectuarea urmăririi penale, similar dispozițiilor corespunzătoare procedurii de cameră preliminară.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că, atunci când clasarea privește infracțiuni și persoane în legătură cu care procurorul a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară verifică nu doar legalitatea și temeinicia soluției de clasare, ci și legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, competența sa fiind identică cu cea a judecătorului de cameră preliminară sesizat prin rechizitoriul. De asemenea reține că actul de sesizare a instanței de fond îl constituie încheierea de admitere a plângerii, iar nu plângerea formulată de persoana vătămată, iar, cu privire la cerințele de admisibilitate și limitele judecătii în calea de atac a contestației, reține că acestea constituie chestiuni de procedură, reglementate de legiuitor în temeiul art. 126 alin. (1) din Constituție. Pe de altă parte, apreciază că motivele invocate privesc modul de interpretare și aplicare a legii, aspecte care excedează competenței Curții Constituționale.

10. **Avocatul Poporului** arată că punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) și art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală a fost transmis în dosarele Curții Constituționale nr. 703D/2015 și nr. 374D/2014, acesta fiind reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 625 din 8 octombrie 2015 și nr. 663 din 11 noiembrie 2014. Precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile scrise ale autoarei excepției, susținerile apărătorului autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) și alin. (9) din Codul de procedură penală. Ulterior sesizării Curții, alin. (9) al art. 341 din Codul de procedură penală a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Având în vedere însă că soluționarea contestațiilor s-a făcut prin Decizia penală nr. 324 din 28 aprilie 2016 pronunțată de Tribunalul Timiș — Secția penală, care constituie și actul de sesizare a Curții, producând efecte norma de procedură prevăzută de textul art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală în redactarea cu care a fost sesizată Curtea, aceasta din urmă se va pronunța asupra dispozițiilor

art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Textele de lege criticate au următorul conținut: „(7) În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară: [...] 2. verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii și: [...] c) admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecătii cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, când probele legal administrate sunt suficiente, trimițând dosarul spre repartizare aleatorie; [...] (9) În cazul prevăzut la alin. (7) pct. 2 lit. c), în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii, procurorul și inculpatul pot face, motivat, contestație cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Contestația nemotivată este inadmisibilă.”

14. Autoarea excepției apreciază că normele procesuale penale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind liberul acces la justiție și dreptul părților la un proces echitabil și art. 24 privind dreptul la apărare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, a statuat că dispozițiile art. 341 alin. (1)—(4), alin. (6)—(9) și alin. (11) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile referitoare la dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) referitor la liberul acces la justiție și la dreptul la un proces echitabil, precum și la dispozițiile art. 6 paragrafele 1 și 2 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceeași soluție se regăsește și în Decizia nr. 408 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 13 iulie 2015. În deciziile precitate, instanța de control constituțional a făcut trimitere la cele reținute prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, în care, analizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală raportat la dispozițiile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, a constatat — în paragrafele 33, 34 — că legea procesuală penală în vigoare consacră trei modalități de acuzație în materie penală, reglementate de art. 307 referitor la aducerea la cunoștință a calității de suspect, art. 309 referitor la punerea în mișcare a acțiunii penale și la aducerea la cunoștință a calității de inculpat și art. 327 lit. a) referitor la rezolvarea cauzelor prin emiterea rechizitoriului și sesizarea instanței de judecată. Dacă în primele două situații, notificarea oficială constă în aducerea la cunoștință a calității de suspect înainte de prima sa audiere și în comunicarea către inculpat a ordonanței prin care s-a pus în mișcare acțiunea penală când, de asemenea, este chemat în vederea audierii, în cea de-a treia situație, notificarea oficială constă în comunicarea către inculpat a unei copii certificate a rechizitoriului în condițiile art. 344 alin. (2) din același cod, ce dispune cu privire la procedura camerei preliminare. Pe lângă aceste trei modalități de formulare a unei acuzații penale, Curtea a identificat și o altă posibilitate ce izvorăște din procedura referitoare la soluționarea plângerilor formulate împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată. Cu toate că procedura ce constituie obiectul analizei sale nu vizează *ab initio* existența unei acuzații în materie penală, deoarece ea a fost înlăturată de soluțiile pronunțate de procuror, câtă vreme, potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere, poate desființa soluția atacată și dispune începerea judecătii, atunci încheierea pronunțată are valențele unui rechizitoriu, deci a unei acuzații în materie penală.

16. De asemenea, în paragraful 21 al Deciziei nr. 663 din 11 noiembrie 2014, Curtea a reținut că, în cazul plângerilor formulate împotriva soluțiilor de netrimiteri sau neurmărire penală dispuse de procuror, în cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară, după ce înlătură inexistența aspectelor legate de tardivitate sau inadmisibilitate a plângerii formulate împotriva

soluției de neurmărire sau netrimitere în judecată, verifică și legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale.

17. Totodată, în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, paragrafele 42—46, Curtea a reținut că interesul persoanei care a avut calitatea de inculpat de a fi citată și de a dezbate în contradictoriu plângerea formulată este evident, deoarece, potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară poate dispune începerea judecării. De aceea, atunci când o instanță — așa cum este judecătorul de cameră preliminară — este competentă să analizeze temeinicia unei plângeri prin analiza întregii probațiuni existente care fundamentează în ansamblu stingerea acțiunii penale, ea nu poate, din motive ce țin de echitatea procedurii, să tranșeze asupra chestiunilor respective fără o apreciere nemijlocită a declarațiilor persoanei care susține că nu a comis fapta considerată ca infracțiune. Prin urmare, prezența persoanei care a avut calitatea de inculpat este indispensabilă în acest stadiu al procedurii în care judecătorul de cameră preliminară trebuie să decidă atât cu privire la începerea sau nu a judecării, cât și cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. De asemenea, în cauzele în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală, obiectul procedurii referitoare la soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată îl constituie nu numai admisibilitatea și temeinicia acestora, cât și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Potrivit art. 341 alin. (11) din Codul de procedură penală, probele care au fost excluse de judecător în această fază nu pot fi avute în vedere la judecarea în fond a cauzei, dacă judecătorul de cameră preliminară a dispus și începerea judecării. Or, câtă vreme probele reprezintă chintesenta oricărui proces penal, iar organul de urmărire penală strânge și administrează probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului, atunci este evident că procedura desfășurată în aceste situații are o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului propriu-zis.

18. Totodată, Curtea a constatat că garanțiile procedurale referitoare la dreptul la un proces echitabil ce guvernează întreaga procedură referitoare la temeinicia unei acuzații în materie penală trebuie să dubleze și procedura ce ține de instituirea definitivă a legalității acuzației stabilită prin încheierea judecătorului de cameră preliminară de începere a judecării. *Per a contrario*, ar însemna să se accepte posibilitatea ca o procedură de judecată pe fond să se întemeieze pe o procedură anterioară care, într-o manieră incompatibilă cu garanțiile dreptului la un proces echitabil, restrânge, prin absența contradictorialității și oralității, dreptul la apărare. Astfel, din perspectiva contradictorialității și oralității, ca elemente esențiale ale egalității de arme și ale dreptului la un proces echitabil, Curtea a constatat că legea trebuie să prevadă posibilitatea părților, a subiecților procesuali principali și a procurorului de a dezbate, în mod efectiv, observațiile depuse judecătorului de cameră preliminară, fiind necesară citarea lor.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Carina Anamaria Frunză în Dosarul nr. 2.566/252/2015/a1 al Tribunalului Timiș — Secția penală și constată că dispozițiile art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) și alin. (9) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

19. În continuare, Curtea reține că normele procesual penale criticate își au corespondent în dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968 și sunt aplicabile doar în situația în care, în faza de urmărire penală, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, doar cu privire la faptele și persoanele pentru care s-a dispus acest act procesual. Potrivit pct. 2 al alin. (7) al art. 341 din Codul de procedură penală, în soluționarea plângerilor formulate în temeiul art. 340 din Codul de procedură penală, în cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii. Curtea constată că, verificând legalitatea și temeinicia soluției procurorului, în ipoteza în care acesta a pus anterior în mișcare acțiunea penală în cauză, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării în urma efectuării aceluiași tipuri de verificări pe care le face în procedura de cameră preliminară reglementată de art. 342 și următoarele din Codul de procedură penală. Așadar, judecătorul de cameră preliminară admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecării după verificarea competenței, verificarea legalității administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, în aceste condiții susținerile autoarei excepției privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 și art. 24 nefiind întemeiate.

20. Curtea constată, de asemenea, că soluția prevăzută la art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală se dispune prin încheiere, care constituie actul de sesizare a instanței de fond și care, astfel cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența precitată, are valențele unui rechizitoriu. Încheierea de începere a judecării, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară, este supusă controlului judiciar în contestația reglementată de art. 341 alin. (9) și (10) din Codul de procedură penală. Așadar, procurorul și inculpatul pot formula contestație cu privire la aspectele consemnate în încheiere referitor la stabilirea legalității administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală, în condițiile normelor procesuale penale anterior menționate.

21. Curtea constată că această din urmă soluție legislativă este similară celei instituite de art. 347 din Codul de procedură penală, obligația de a formula contestația cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, motivat, în termen de trei zile de la comunicarea încheierii, nefiind de natură a afecta constituționalitatea prevederilor invocate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, condițiile procedurale de exercitare a căilor de atac fiind prevăzute „numai prin lege”.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.577/2004 privind desemnarea reprezentanților părții române în Comisia mixtă de frontieră româno-ucraineană

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.577/2004 privind desemnarea reprezentanților părții române în Comisia mixtă de frontieră româno-ucraineană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 5 octombrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se numește în calitate de șef al delegației române în Comisia mixtă de frontieră româno-ucraineană domnul chestor principal de poliție Galoș Liviu-Marius, adjunct al inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Române.”

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 11 mai 2017.
Nr. 323.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv „Pandurii” Târgu Jiu în domeniul public al municipiului Târgu Jiu, județul Gorj

Având în vedere prevederile art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și prevederile Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Târgu Jiu nr. 384 din 14 septembrie 2015, modificată și completată de Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Târgu Jiu nr. 112 din 5 octombrie 2016,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv „Pandurii” Târgu Jiu în domeniul public al municipiului Târgu Jiu, județul Gorj, în vederea modernizării astfel încât activitățile sportive specifice să se poată desfășura în mod permanent.

Art. 2. — (1) Consiliul Local al Municipiului Târgu Jiu se obligă să mențină destinația actuală a imobilului și să asigure gratuitatea desfășurării activităților Ministerului Tineretului și Sportului, precum și unităților/instituțiilor din subordinea sau coordonarea acestuia.

(2) Ministerul Tineretului și Sportului va verifica și controla periodic direct și/sau prin Clubul Sportiv „Pandurii” Târgu Jiu

modul de folosire al imobilului transmis, în conformitate cu destinația acestuia.

(3) În situația în care, în urma controlului, se constată că imobilul transmis potrivit art. 1 nu este folosit în conformitate cu destinația, imobilul respectiv revine de drept în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv „Pandurii” Târgu Jiu.

Art. 3. — (1) Consiliul Local al Municipiului Târgu Jiu se obligă să îl întrețină și să modernizeze imobilul transmis și să-l mențină la standardele de calitate privind desfășurarea activităților specifice.

(2) Predarea-preluarea imobilului prevăzut în anexă se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, la valoarea de inventar de la data transmiterii, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) La transmiterea imobilului se vor preda mijloacele fixe și obiectele de inventar din dotare.

(4) Preluarea imobilului se face cu respectarea situației juridice existente la data transferului.

(5) Odată cu predarea imobilelor se vor preda-prelua activul și pasivul acestuia, conform situației contabile și juridice la data predării.

(6) În termen de 30 de zile de la preluarea imobilelor se va proceda la înscrierea în cartea funciară a dreptului de

proprietate publică în favoarea Municipiului Târgu Jiu, în condițiile legii.

Art. 4. — La intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Tineretului și Sportului își va actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,

Marius-Alexandru Dunca

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

București, 11 mai 2017.

Nr. 325.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv „Pandurii” Târgu Jiu în domeniul public al municipiului Târgu Jiu

Nr. M.F.P	Codul de clasificare	Denumire imobil	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Descriere tehnică	Adresa	Valoare de inventar (lei)
121348 — parțial	8.26.02	Bazin înot descoperit și anexe cu terenul aferent	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv „Pandurii” Târgu Jiu CUI: 2680418	Domeniul public al municipiului Târgu Jiu	C6 — Bazin înot descoperit cu suprafață construită desfășurată de 1.524 mp. Suprafață construită la sol — 1.524 mp C3 — WC cu suprafață construită desfășurată de 6 mp C4 — magazie cu suprafață construită desfășurată de 52 mp C5 — Chioșc cu suprafață construită desfășurată de 12 mp Teren aferent S = 6.750 mp CF 52148	Țara: România Județul: Gorj; MRJ Târgu Jiu; bd. Constantin Brâncuși nr. 6F	1.421.190

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind acceptarea donațiilor, darurilor manuale, comodatelor și sponsorizărilor în Ministerul Afacerilor Interne

Ținând seama de necesitatea stabilirii, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne (MAI), a unor reglementări subsecvente, de executare a legii, care să prevadă condițiile concrete pentru acceptarea sau respingerea ofertelor de donație, dar manual sau sponsorizare, și procedurile aplicabile de către structurile MAI, bazate pe reguli de integritate a personalului și transparență a informațiilor, de faptul că aceleași cerințe trebuie aplicate și împrumutului de folosință, denumit și *comodat*,

luând în considerare că anumite donații, cum sunt cele indirecte sau deghizate, nu pot face obiectul acceptării de către structurile MAI și că același tratament ar trebui aplicat și împrumutului de consumație,

având în vedere prevederile art. 863 lit. c), art. 919 alin. (1) și (3), art. 935, 984, 985, 999, art. 1011—1029, art. 1.174 și art. 2.146—2.158 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, ale Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 alin. (1) pct. 22, art. 8 alin. (2), art. 49 alin. (1) și art. 63 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Unitățile din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne (MAI) și instituțiile și structurile subordonate sau din cadrul acestuia pot primi fonduri bănești sau bunuri, cu titlu de donație, dar manual, comodat sau sponsorizare, în condițiile legii și ale prezentului ordin.

Art. 2. — (1) Prezentul ordin se aplică donațiilor, darurilor manuale, comodatelor și sponsorizărilor primite direct de unități.

(2) Prezentul ordin nu se aplică donațiilor, darurilor manuale, comodatelor și sponsorizărilor destinate unităților în virtutea unei autorizări dispusă de lege sau prin acte ale Guvernului.

(3) Prezentul ordin nu se aplică raporturilor care se nasc între unități, instituții sau structuri ale MAI.

Art. 3. — Termenii și sintagmele utilizate de prezentul ordin au următoarele înțelesuri:

a) *donație* — înțelesul prevăzut la art. 985 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și art. 2 alin. (1) pct. 22 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) *dar manual* — formă a donației constând în predarea materială a unui bun mobil corporal, a cărui valoare nu depășește 25.000 lei, realizată prin acordul de voințe al părților, prevăzută de art. 1.011 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare;

c) *comodat* — înțelesul prevăzut la art. 2.146 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) *sponsorizare* — înțelesul prevăzut la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare;

e) *unitate beneficiară* — structura MAI al cărei conducător are calitatea de ordonator de credite, căreia i-au fost oferite, pentru sine sau pentru structura pe care o asigură din punct de vedere logistic și/sau financiar, fonduri bănești sau bunuri cu titlu de donație, dar manual, comodat sau sponsorizare;

f) *oferant* — persoana fizică sau persoana juridică ce formulează o ofertă de donație, dar manual, comodat sau sponsorizare;

g) *oferta* — propunerea de donație, dar manual, comodat sau sponsorizare formulată de un ofertant.

Art. 4. — (1) Unitatea beneficiară poate accepta donația, dar manual, comodatul sau sponsorizarea având ca obiect:

- fonduri bănești;
- bunuri corporale mobile, altele decât cele prevăzute la lit. a);
- bunuri imobile;
- alte bunuri.

(2) Pot fi obiect al sponsorizării numai bunurile care servesc desfășurării activităților din domeniile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 32/1994, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Unitatea beneficiară nu poate accepta donația, darul manual, comodatul sau sponsorizarea, în situația în care:

a) acceptarea ofertei ar afecta independența și imparțialitatea personalului MAI în luarea deciziilor ori îndeplinirea la timp și cu obiectivitate a îndatoririlor care revin acestuia;

b) acceptarea ofertei ar conduce la crearea unor avantaje personale sau la folosirea în interesul propriu al personalului MAI a fondurilor bănești ori a bunurilor oferite;

c) se propune susținerea unor activități ale personalului MAI, indicat *in personam* ca beneficiar al fondurilor bănești sau bunurilor oferite;

d) oferta este făcută cu scopul evident de a obține un avantaj economic pentru ofertant, de natură să îl favorizeze în raport cu alte persoane fizice sau persoane juridice;

e) oferta are ca obiect bunuri care, în mod vizibil, nu respectă normele de calitate și siguranță prevăzute de reglementările în vigoare;

f) oferta are ca obiect bunuri care nu sunt prevăzute în tabela de înzestrare sau, dacă ar fi acceptată, ar conduce la depășirea cantităților prevăzute în tabela de înzestrare.

(2) Unitatea beneficiară nu poate accepta donația indirectă, deghizată și nici cea care are ca obiect bunuri grevate de sarcini sau bunuri a căror procurare sau deținere este interzisă de lege.

(3) Unitatea beneficiară nu poate accepta fonduri bănești sau bunuri oferite cu titlu de împrumut de consumație.

Art. 6. — Indiferent de obiect și valoare, donația, darul manual, comodatul sau sponsorizarea se încheie valabil de unitățile beneficiare numai prin înscris. Înscrisurile privind donația și sponsorizarea trebuie să respecte condițiile de fond și de formă cerute de lege pentru validitatea acestui act juridic.

CAPITOLUL II

Acceptarea sau respingerea donației, darului manual, comodatului și a sponsorizării

Art. 7. — Donația, darul manual, comodatul sau sponsorizarea se acceptă sau se respinge, în scris, de ordonatorul de credite al unității beneficiare.

Art. 8. — (1) Unitatea beneficiară întocmește un raport privind oferta, al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin. De regulă, raportul se întocmește de structura cu atribuții logistice sau, după caz, de

structura de resortul căreia sunt bunurile oferite, potrivit organizării existente la nivelul unității beneficiare.

(2) La baza raportului privind oferta stau următoarele documente:

a) oferta: din conținutul acesteia trebuie să reiasă cine este ofertantul și, după caz, persoana împuternicită de acesta, care este obiectul ofertei și cuantumul fondurilor bănești, ori cantitatea, valoarea și suficiente elemente de identificare a bunurilor oferite;

b) avizul Direcției generale de protecție internă;

c) avize, autorizări, aprobări sau altele asemenea, atunci când sunt obligatorii potrivit legii.

Art. 9. — (1) De regulă, dovada dreptului de proprietate asupra bunurilor ce fac obiectul donației, darului manual sau sponsorizării se face cu ocazia prezentării ofertei. În cazul bunurilor care urmează să fie achiziționate, oferta trebuie să conțină un angajament privind prezentarea dovezii proprietății cel târziu până la data încheierii actului prevăzut la art. 13.

(2) În cazul darului manual, atunci când nu este posibilă prezentarea unor documente privind dreptul de proprietate asupra bunului, dovada acestui drept poate fi făcută și prin prezentarea unei declarații pe propria răspundere.

(3) În cazul comodatului, oferta trebuie să fie însoțită de dovada dreptului de folosință asupra bunurilor.

(4) Calitatea de proprietar se prezumă în cazul organismelor sau instituțiilor străine, de nivel guvernamental sau ministerial, de aplicare a legii, ori cu rol de reprezentare sau de promovare a culturii.

Art. 10. — (1) Avizul prevăzut la art. 8 alin. (2) lit. b) se emite, în scris, de structura din cadrul Direcției generale de protecție internă responsabilă pe această linie la nivelul unității beneficiare, la solicitarea acesteia din urmă, înainte de inițierea altor proceduri de promovare a raportului.

(2) Avizul negativ exprimat potrivit alin. (1) determină respingerea ofertei, fără parcurgerea altor proceduri de promovare a raportului.

Art. 11. — (1) Raportul însoțit de toate documentele menționate în cuprinsul acestuia și de documentele care au stat la baza întocmirii sale se supune avizelor interne de specialitate, de la nivelul ordonatorului de credite al unității beneficiare sau, dacă nu există structuri gestionare ale domeniilor care fac obiectul avizării, de la nivelul structurii ierarhic superioare.

(2) În funcție de obiectul ofertei, unitatea beneficiară trebuie să solicite avize interne de specialitate, din domeniul logistic, TIC, medical, relații internaționale, relații publice sau altele asemenea.

(3) În cazuri excepționale, pentru acoperirea unor nevoi evidente și imediate, cauzate de existența unei situații de urgență, unitățile beneficiare pot accepta donații, daruri manuale sau sponsorizări constând în medicamente, materiale de prim ajutor, alimente ori alte bunuri care pot servi scopurilor umanitare, fără parcurgerea procedurilor care presupun emiterea avizelor prevăzute la alin. (2) și a celui prevăzut la art. 8 alin. (2) lit. b).

(4) Avizul pentru legalitate și viza pentru control financiar preventiv propriu sunt obligatorii, aceasta din urmă încheind procedura avizării de specialitate.

Art. 12. — (1) Raportul avizat potrivit procedurii prevăzute la art. 11 se prezintă ordonatorului de credite care asigură finanțarea, care decide acceptarea sau respingerea ofertei.

(2) Ordonatorul de credite aprobă raportul prin înscrisura, olograf, a mențiunii „SE ACCEPTĂ” sau „SE RESPINGE”, datare, semnare și aplicarea ștampilei.

(3) Data aprobării raportului reprezintă data acceptării sau respingerii ofertei.

(4) Acceptarea ofertei semnifică inclusiv aprobarea măsurilor și/sau responsabilităților propuse în raport.

Art. 13. — (1) În caz de acceptare, unitatea beneficiară, prin persoana împuternicită prevăzută în raportul privind oferta, încheie actul de donație, dar manual, comodat sau sponsorizare.

(2) Toate contractele de donație, comodat sau sponsorizare încheiate, respectiv înscrisul privind darul manual se înregistrează în evidența unității beneficiare.

Art. 14. — (1) După încheierea contractului/înscrisului:

a) fondurile bănești urmează destinațiile prevăzute la art. 63 alin. (2) sau (4) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și se utilizează conform aceluiași prevederi și cu respectarea destinației stabilite; în cazul unităților finanțate din venituri proprii și subvenții sau integral din venituri proprii, fondurile bănești se depun în contul corespunzător de venituri bugetare și se utilizează conform destinației stabilite;

b) bunurile se înregistrează în evidențele contabile.

(2) Pentru îndeplinirea obligației prevăzute la art. 63 alin. (3) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, lunar, în termen de 5 zile de la expirarea lunii, ordonatorii de credite transmit Direcției generale financiare din cadrul MAI situația fondurilor bănești provenite din donații, daruri manuale sau sponsorizări virate la bugetul de stat și utilizate potrivit art. 63 alin. (2) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația în care legea sau transmitătorul nu stabilește destinația, fondurile bănești se utilizează cu prioritate pentru achitarea datoriilor către furnizori. Fără a se limita la enumerare și în raport cu prioritățile identificate de unitatea beneficiară, aceste fonduri bănești pot fi utilizate și pentru:

a) finalizarea unor investiții în curs sau a unor reparații capitale și curente ale clădirilor din patrimoniu;

b) procurarea unor mijloace fixe, obiecte de inventar și materiale prevăzute în tabelele de înzestrare și normele de dotare, fără a se depăși cantitățile prevăzute de acestea;

c) achiziția unor servicii pentru nevoile unității beneficiare;

d) achiziția de imobile;

e) acoperirea altor cheltuieli necesare bunei desfășurări a activității unității beneficiare.

CAPITOLUL III

Gestionarea dosarelor de ofertă și transparența informațiilor

Art. 15. — (1) La finalizarea procedurii, potrivit art. 12, raportul privind oferta, documentele menționate în cuprinsul acestuia și documentele care au stat la baza întocmirii sale se constituie într-un dosar de ofertă, indiferent de acceptarea sau respingerea donației, darului manual, comodatului sau sponsorizării.

(2) Dosarele de ofertă se păstrează la unitatea beneficiară, de către structura stabilită de conducătorul acestei unități sau, după caz, de ordonatorul de credite, și trebuie să fie disponibile pentru a fi puse la dispoziție, potrivit legii, organelor de control.

(3) Dosarele de ofertă se păstrează pentru o perioadă de cel puțin 2 ani de la data înregistrării actului prevăzut la art. 13, în cazul fondurilor bănești, respectiv pe toată durata de existență a bunurilor.

Art. 16. — (1) În termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la data înregistrării actului prevăzut la art. 13, unitatea beneficiară este obligată să publice fotocopia raportului privind oferta, în extras, pe pagina de internet a ordonatorului de credite acceptant sau, dacă nu există, a structurii ierarhic superioare, în secțiunea dedicată informațiilor de interes public.

(2) Extrasul prevăzut la alin. (1) trebuie:

a) să asigure accesul la informațiile prevăzute la rubricile de la pozițiile 1—7 din raportul privind oferta;

b) să respecte prevederile legale referitoare la protecția datelor cu caracter personal, dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 32/1994, cu modificările și completările ulterioare, și să nu

aducă atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale.

(3) Extrasul prevăzut la alin. (1) se obține prin anonimizarea informațiilor exceptate potrivit alin. (2) lit. b).

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică și în cazul unor eventuale documente, anexe la raportul privind oferta, care conțin informațiile prevăzute la rubricile de la pozițiile 1—7 din raportul privind oferta.

(5) Termenul de păstrare a informației pe pagina de internet este cel prevăzut la art. 15 alin. (3).

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 16 mai 2017.
Nr. 53.

CAPITOLUL IV Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 17. — Procedurile de acceptare sau respingere a ofertelor aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentului ordin se finalizează în condițiile și potrivit competențelor prevăzute de acesta.

Art. 18. — Structurile cu atribuții de control din MAI verifică modul de respectare a dispozițiilor prezentului ordin, conform competențelor.

Art. 19. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 20. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 iunie 2017.

ANEXĂ

Model de raport privind oferta

UNITATEA
Nr. de înregistrare, data

ORDONATOR DE CREDITE
Grad, nume și prenume
.....*)
semnătură, dată, ștampilă

RAPORT PRIVIND OFERTA DE DONAȚIE/DAR MANUAL/COMODAT/SPONSORIZARE

1	Ofertant:	<i>Date de identificare a ofertantului — nume, prenume, domiciliu; denumire, sediu; seria actului de identitate sau a pașaportului</i>
2	Obiectul donației/darului manual/comodatului/sponsorizării:	<i>— Descrierea bunurilor: cantitate, tip, marcă, an fabricație ori alte asemenea caracteristici — În cazul fondurilor bănești, rubrica se poate comasa cu cea de la poziția 3.</i>
3	Valoare:	<i>— Valoarea bunurilor — Cuantumul fondurilor bănești</i>
4	Durata contractului:	<i>Perioada pentru care se încheie contractul, dacă există.</i>
5	Necesitatea și oportunitatea acceptării ofertei	<i>Prezentarea elementelor pe baza cărora unitatea beneficiară justifică necesitatea și oportunitatea acceptării ofertei</i>
6	Sarcini/Drepturi și obligații	<i>Se fac mențiuni atunci când: donația este cu sarcină; dacă în contractul de sponsorizare se prevăd drepturi și obligații ale părților; în contractul de comodat se prevăd drepturi și obligații care decurg din aplicarea prevederilor art. 2.148—2.157 din Codul civil, republicat, cu modificările ulterioare, ș.a.m.d.</i>
7	Destinație:	<i>— Mențiuni referitoare la destinația bunurilor sau a fondurilor bănești oferite/ — „Nu s-a stabilit”, dacă ofertantul nu a stabilit o astfel de destinație</i>
8	Titlul cu care ofertantul deține bunurile sau fondurile financiare	<i>Mențiuni referitoare la documentele care confirmă/ atestă calitatea de proprietar al bunurilor oferite/Mențiuni privind angajamentul ofertantului de a prezenta dovada proprietății cel târziu până la data încheierii actului de transfer, în cazul bunurilor ce urmează a fi achiziționate/Mențiuni referitoare la proveniența mijloacelor financiare oferite, conform declarației ofertantului</i>
9	Persoana împuternicită	<i>Se înscriu datele de identificare a persoanei propuse să semneze contractul de donație, comodat sau de sponsorizare ori înscrisul privind darul manual</i>
10	Alte responsabilități	<i>Cine asigură realizarea unor proceduri ulterioare acceptării ofertei, cum ar fi: — publicarea informațiilor pe site; — inițierea demersurilor de înscriere a bunurilor în contabilitate, în inventarul bunurilor din domeniul public al statului, virarea fondurilor bănești la bugetul de stat ș.a.m.d.; — verificarea utilizării conform destinației; — alte responsabilități care derivă din îndeplinirea unor atribuții sau obligații legale ori din executarea contractului.</i>
11	Avize	<i>Avize interne obținute de la structurile de specialitate — semnătura, data, ștampilă.</i>

Prezentul raport conține _ pagini

12	Documente justificative:	<p><i>Se fac referiri la documentele care însoțesc raportul, inclusiv date privind numărul de pagini al fiecărui document; documentele prevăzute la art. 9 alin. (2) din ordin se menționează ca documente anexate:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. anexa nr. 1 la raport — descrierea detaliată a bunurilor, pagini; 2. oferta formulată de, pagini; 3. avizul DGPI nr., pagini; 4. avizul nr., pagini (de exemplu, avizele de la poziția 11, dacă la emiterea acestora au fost întocmite documente distincte; alte avize decât cele de la poziția 11); 5. autorizația emisă de, nr., pagini.
----	---------------------------------	--

Conducătorul structurii,

.....
(semnătură, dată, ștampilă)

*) Se înscrie olograf, de ordonatorul de credite, mențiunea „SE ACCEPTĂ” sau „SE RESPINGE”, în raport de decizia luată.

1. La publicarea pe pagina de internet, în extras, a fotocopiei raportului privind oferta, datele cu caracter personal se anonimizează; dacă este cazul, se anonimizează și informațiile care pot conduce la nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „... *beneficiarul este obligat să aducă la cunoștința publicului sponsorizarea într-un mod care să nu lezeze, direct sau indirect, activitatea sponsorizată, bunele moravuri sau ordinea și liniștea publică.*”, sau informațiile care pot aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale.

2. Informațiile care necesită o prezentare în detaliu (de exemplu: pentru descrierea bunurilor) pot fi prezentate într-o anexă la raport, făcându-se referire expresă despre acest lucru.

3. Orice document invocat în raport se anexează la acesta, făcându-se referire expresă la rubrica „Documente justificative”.

4. Rubricile raportului se adaptează, în funcție de obiectul și natura contractului (de exemplu: pozițiile 2 și 3 pot fi comasate, atunci când obiectul îl reprezintă transmiterea unor fonduri bănești; poziția 4 este specifică, de regulă, contractelor de comodat sau sponsorizare).

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

